

Les 45 barreres més importants per a l'accés a l'avortament

Presentació de l'informe: "El acceso al aborto voluntario en el Estado español: principales barreras"

Avui, **Dia Internacional de la Salut**, L'Associació de Drets Sexuals i Reproductius presenta la darrera part de l'informe "El acceso al aborto voluntario en el Estado español: principales barreras", centrat en les **iniquitats d'accés territorials, la dificultat en l'elecció del mètode, la situació generada arran de la síndrome de la COVID-19 i l'amenaça i assetjament vinculats als grups fonamentalistes i anti-drets**. La segona part de l'informe presenta, a més, una llista amb 45 barreres d'accés al dret a l'avortament i 45 recomanacions a tenir en compte per transformar les polítiques públiques actuals a l'Estat espanyol.

D'entre les barreres d'accés assenyalades per accedir a la Interrupció Voluntària de l'Embaràs, cal destacar:

- **INIQUITAT TERRITORIAL:** Un mínim de 6.407 dones i persones gestants han de desplaçar-se cada any fora de la seva província, la seva illa o, fins i tot, la seva comunitat o ciutat autònoma per poder accedir a la interrupció voluntària de l'embaràs. Més de 6.000 casos no poden considerar-se excepcionals tenint en compte l'impacte que suposa aquesta vulneració. Si a ningú se li ocorre haver de desplaçar-se fora de les seves províncies per parir ¿per què sí ho hem de fer per avortar?
- **ELECCIÓ DE MÈTODE:** La majoria de les CCAA ofereixen tots dos mètodes per a la interrupció de l'embaràs, instrumental i farmacològic, però les dades totals són d'allò més dispar. Una **disparitat amb un marge de variabilitat tan ampli que qüestiona el principi d'elecció de la dona**. No sempre s'utilitza la tècnica més adequada a les setmanes de gestació per desconeixement dels mètodes per part de personal mèdic i sanitari públic. **Limitar l'oferta a un dels mètodes, imposar algun d'ells o bé oferir una informació incorrecta o esbiaixada suposa restringir la llibertat de decisió de la dona i vulnerar els seus drets. I per informació ens referim a les citades en la primera part de l'informe: disponibilitat, accessibilitat, acceptabilitat i qualitat.**
- **COVID-19:** S'agreugen de manera cruel totes les desigualtats, **les barreres que ja coneixíem han sortit a mostrar la seva pitjor cara. Aquests 3 dies de reflexió obligatoris per avortar a l'Estat espanyol han suposat riscos extrems per a la seva seguretat i salut per no poder reduir els desplaçaments en la majoria de territoris**. Només, **Galiza i Catalunya** han posat en marxa la primera visita telemàtica legislant en favor de l'accés a l'avortament i la seguretat de les dones.
- **AGRESSIONS FONAMENTALISTES:** Més de 8.000 dones han patit assetjament i fustigació a les portes de les clíniques acreditades per a la interrupció voluntària de l'embaràs (IVE) en el moment d'exercir el seu dret a l'avortament, des de l'aprovació de

Llei Orgànica 2/2010, de 3 de març, de salut sexual i reproductiva i de la interrupció voluntària de l'embaràs segons [l'estudi de ACAI](#).

- **RECURS D'INCONSTITUCIONALITAT:** Llei Orgànica 2/2010, de 3 de març, de Salut Sexual i Reproductiva i de la Interrupció Voluntària de l'Embaràs va ser recorreguda per 71 diputats del Partit Popular (PP) al juny d'aquest mateix any davant el Tribunal Constitucional (TC). Aquest va admetre a tràmit el recurs i li va conferir caràcter prioritari a la seva tramitació i resolució. **El recurs d'inconstitucionalitat de l'avortament imposat pel Partit Popular porta més de 10 anys guardat en un calaix, sent el recurs d'inconstitucionalitat que més temps porta sense resoldre a l'Estat espanyol** i suposant una amenaça constant que pot acabar com el cas de Poloni, ja que està en mans del magistrat Andrés Ollero, membre de l'Opus Dei, diputat de el Partit Popular durant 17 anys i conegut pels seus escrits antiavortistes.
- **JUDICIALITZACIÓ DEFENSORES:** La judicialització i les agressions a les defensores de Drets Sexuals i Reproductius és una de les formes més utilitzada per eliminar l'exercici dels Drets Sexuals i Reproductius. Les entitats se solen enfrontar a investigacions administratives i les defensores a investigacions penals, relacionades directament amb les seves activitats. **El grup fonamentalista Advocats Cristians porta anys judicialitzant a les defensores i als col·lectius feministes**, el 2018 va denunciar a clíniques acreditades per a la IVE acusant-les de "donar informacions falses en les seves webs amb l'objectiu d'incitar a les dones a l'avortament". L'organització també va denunciar a les participants de la "processó de el cony insubmís" celebrada a Sevilla el 2014 en un clar exemple de "persecució política i ideològica". Un altre exemple de persecució política és el de les 5 feministes de Palma de Mallorca que van ser condemnades a un any de presó per irrompre en una missa acusades de delictes a la llibertat religiosa .

El Govern de l'Estat espanyol i les seves institucions, d'acord amb les obligacions jurídiques adoptades a l'hora de subscriure i ratificar diversos tractats internacionals i de les lleis pròpies, **tenen l'obligació de respectar, protegir i fer efectiu el dret a l'avortament en territori estatal**. Com signatari del *Pacte Internacional de Drets Econòmics, Socials i Culturals (PIDESC)* i d'altres tractats internacionals de drets humans jurídicament vinculants com la *Convenció per a l'eliminació de totes les formes de discriminació contra la dona (CEDAW)*, la *Convenció contra la Tortura i altres Tractes o Penes Cruels, Inhumans o Degradants* i la *Convenció dels Drets de la Infància*, entre d'altres, es pot concloure que, **l'Estat espanyol i les diverses comunitats autònomes no compleixen estrictament amb les obligacions jurídiques assumides de respectar, protegir i fer efectiu el dret a l'avortament per a tota la població**.

Així doncs, posem a disposició el document de resum amb les 45 barreres d'accés a l'avortament que hem identificat juntament amb les 45 propostes de transformació per aconseguir la garantia real del dret a l'avortament a l'Estat espanyol.